

Historien om Pingstkyrkan Osby

En dag 1918 kom de unga makarna Albert och Signe Svensson flyttande från Vinnö till Osby.

Albert Svensson

Signe Svensson

De inbjuder till bönemöten i hemmet. I den växande skaran av trossyskon omnämns systrarna Alfhild och Agnes Löfqvist. De arbetar på Ungdomsstjärnans förlag som innehas av då mycket välkände sångförfattaren Conrad Björkman.

Förutom böne- och troendemöten i hemmen anordnas offentliga möten i Godtemplarlokalen i Osby. Hjälp med förkunnelsen får man av predikanter som kommer från andra platser. Verksamheten bär frukt, ett flertal kommer till tro och blir frälsta. Den första dopförrättningen hålls den 12 september 1920 i Osbysjön. Den följs snart av flera.

Den första dopförrättningen i Osbysjön 12 september 1920.

En verkstadslokal på Östra Järnvägsgatan i Osby, byggdes om till möteslokal. Under ett flertal år hyr man den lokalen för verksamheten. Lokalen kallades Tabor. Även i byar och samhällen utanför Osby ordnades mötessamlingar. Några evangelister och predikanter finns angivna i arbetet under 1920-talet, nämligen följande: Joel Gustafsson, Herbert Karlsson, Sture Olsson och Johan Karlsson.

År 1928 blir gruppen av pingstvännen i Osby utpostgrupp till pingstförsamlingen i Hässleholm, som bildades år 1924.

FRISTÅENDE FÖRSAMLING BILDAS I OSBY.

Lokalinvigning i OSBY.

Den 17 o. 18 dec. inviges predikolokal och ordnas fri församling i Osby. Mötestider: lördag kl. 8 församlingsordnande, söndag kl. 11, 3 och 7 offentl. möten, dopförrättning. Talare: brr. Hj. Bergman, Alb. Barth, Harry Lindahl, Rudolf Svensson m. fl. Alla varmt välkomna! Servering ordnas för tillresande.

För böneringen: **Sven Lindahl.**

ur EVANGELIJ HÄROLD december 1932

Efter många år av kontinuerlig verksamhet, var det år 1932 äntligen dags att bilda en pingstförsamling i Osby. Det skedde i veckohelgen 17-18 december. Medverkande i högtiden var förutom församlingens predikant, Sven Lindahl, och sångare, också grannförsamlingarnas predikanter, som inbjudits. De var Hjalmar Bergman, Hässleholm, Harry Lindahl, Kristianstad, Albert Barth, Tollarp och Rudolf Svensson, Tyringe. På lördagskvällen hölls det konstituerande församling mötet.

Sammanlagt var det 45 personer som utgjorde medlemsantalet då församlingen bildades.

I de tre högtidsmötena under söndagen, i vilka även Harry Lindahl från Kristianstad medverkade, hölls också dopförrättning, då två trossystrar döptes i vatten. Av de berättelser som skildrar församlingens bildandet, förstår man att det var en högtid med verklig fest och glädje. Detta trots den svåra depression, som i materiellt hänseende kännetecknade året och tiden.

Ny möteslokal

I samband med församlingens bildandet invigdes en ny möteslokal. Man hade, som tidigare nämnts, i flera år hållit till i Taborlokalen på Östra Järnvägsgatan. I den växande verksamheten och inför församlingens bildandet hade man någon tid planerat för ändamålsenligare lokaler.

Bagarmästare Svensson ägde en fastighet på Västra Storgatan, där han iordningställt en möteslokal rymmande cirka 150 personer. Hyran för lokalen var 50 kronor i månaden.

Efter något år köpte församlingen huset för 10 500 kronor. Någon tid under krigsåren 1939-45, nödgades församlingen tillfälligt ställa huset och lokalen till militärens förfogande.

Albert Svensson från Vinnö,

Utpostgruppens mångåriga ledare, blev den nybildade församlingens vice ordförande. Musikalisk som han var, blev han också sångledare. Albert omtalas i sammanhanget som en omtänksam och givmild person. Det var många som han glädde med en stor påse bröd från sitt bageriföretag, hem som inte hade så mycket av det jordiska goda. I många år fick han vara med i täten för ett grundläggande och framgångsrikt arbete på Guds åkerfält i Osby. Hans hustru Signe stod troget vid hans sida. Efter flera årtionden av trogen insats drabbades Albert av sjukdom, krafterna avtog, han orkade inte verka lika effektivt som tidigare.

Albert Svensson avled 1974, makan Signe avled ett par år senare.

Verksamheten tar form och utvecklas.

Det var med glädje, inspiration, frimodighet och nya förutsättningar som den nya pingstförsamlingen i Osby fortsatte verksamheten. Man trivdes så gott i den nya och större möteslokalen. Offentliga möten med predikan, sång, musik och vittnesbörd hölls flera gånger i veckan. Den gemensamma bönen ansågs viktig. Så var det sång- och musikövningar, söndagskola och ibland även barnmöten. Tillslutningen av mötesdeltagare var mycket stor.

Men det var som tidigare inte enbart i Osby som församlingen höll sina möten. Utposterna runt samhället blev fler. Evangelister kallades till hjälp i arbetet.

Man läser i protokollen att man ganska ofta också hade stormöten, bibelstudieveckor och väckelsemötesserier. Ibland kallade man flera predikanter samtidigt. En mötesvecka kunde se ut så här:

Måndag kl. 8 enskilt.

Tisdag kl. 11 och 4 bibelstudium, 8 väckelsemöte.

Onsdag kl. 4 bibelstudium, 8 väckelsemöte.

Fredag och Lördag kl. 4 bibelstudium, 8 väckelsemöte.

Söndag möten kl. 11, 4 och 8.

De första åren var det inte svårt att samla de utomstående, särskilt på utposterna samlade man många inom hörhåll för Ordet. Man hade möten i olika lokaler och i hemmen. En evangelisations- och uppbyggelsemetod var att under sommaren samlas i tält, vilket församlingen gjort allt sedan begynnelsen. Man hade tältmöten i Osby och på alla utposterna. Friluftsmöten har också ingått som ett moment i väckelsearbetet. Det har man haft bl.a. i ”Filosofen”, ”Prästbacken”, ”Smitts backe”, Centralparken och på Torget. Och framgångar uteblev inte. Vi kan se att första året välkomnade församlingen totalt 70 personer, varav 26 genom dop, 6 genom så kallad ”bekännelse” (de var tidigare troendedöpta) och 38 på flyttningsbetyg.

Församlingens förste föreståndare

Sven Lindahl 1912—1939. Här med sin familj.

blev alltså **Sven Lindahl**, 29 år. Han var verksam i Osby fram till 1939, då han flyttade till Landskrona, för en liknande tjänst. Lindahl fick under sina år i Osby vara med om en mycket framgångsrik tid. Från början bestod församlingen av 45 medlemmar, när Lindahl slutade hade antalet ökat till 197. Givetvis var framgången inte enbart föreståndarens förtjänst, något som Lindahl också ofta betonade.

Efter föreståndartjänst i andra församlingar var Sven Lindahl under en lång följd av år förlagschef på Förlaget Filadelfia i Stockholm och en tid även vd å Tidningsaktiebolaget DAGEN. Han slutade sina dagar år 1977 i Stockholm.

SÅNG- och MUSIK

ingick förstås i alla mötessamlingar Det var unison sång, sång av sångarna och ibland solosång. Församlingens arkiverade årsberättelser nämner inget om 1930-talets sång- och musikverksamhet. Men en av dem som var med i den lilla strängmusiken på den tiden, Knut Johansson, kommer mycket väl ihåg hur den tidens musikliv var ordnat. Själv musicerade han tidvis med sågen, snickare som han var till yrket.

Albert Svensson och Helge Johansson var den första tidens sångledare, berättar Knut. Bagare Svensson såg till att Helge köpte ett dragspel, och så fick han bli sångledare. Själv spelade bagaren fiol, men han blev också vald till körledare. Den första sångboken man sjöng ur, var en samling sångtexter utan noter. Piano hade man inte på den tiden, men Knut fick också tag på ett dragspel, som han köpte för 45 kronor.

Andra musikinstrument i 1930-talets strängmusik var gitarrer, banjo, gitarrbanjo och orgel. Historien ba-

kom att Knut själv började spela såg var att bagare Svensson varit i Stockholm och hört Anders Edmundh spela såg. Väl hemkommen till Osby igen, gick Albert raka vägen till järnaffären och köpte en såg för 9:75, som han sedan gav till Knut.

Som sångsolister under de första åren omnämns Ruth Bergman och Anna Johnsson.

SÖNDAGSSKOLA och BARNMÖTEN.

Söndagen den 1 oktober 1932, ett par månader innan församlingsbildandet, startade söndagsskolan sin verksamhet. Det var ett spännande ögonblick när 11 barn, 3 flickor och 8 pojkar, tågade in i den lilla Taborlokalen En timme med bibelberättelser, sång, minnesversar m.m. och kanske en söndagsskoltidning med hem. Roligt en stund för både barn och lärare, men skulle det få någon betydelse av vikt för barnen? En tidig livsinriktning? En av de elva barnen - Egon Newman - blev så småningom missionär i Afrika. Två av hans bröder, Erjen och Elmer, blev också missionärer. Det hade nog sin betydelse....

Antalet söndagsskolelever ökade sakta men säkert. Efter ett år är det 21 barn och efter ytterligare några år är det 60 barn inskrivna.

En av de sånger som sjungits mycket i söndagsskolan under årtiondenas gång, inte enbart i Osby, utan i söndagsskolor över hela landet, har sitt ursprung i Osby, nämligen sången ”Vi har fått en barnvän utav Gud i himmelen...”, skriven av Conrad Björkman.

David Johansson, Daly Johansson och Evert Newman är namn på ledare och lärare i församlingens söndagsskola. Förutom söndagsskola hölls också speciella barnmöten och barnmötesserier. Bland andra var Ove Olsen på besök - känd barnmötesfarbror vid denna tid.

Åke Stenström blev Sven Lindahls efterträdare 1939. Han och hans hustru Märta var verksamma i Osby till 1947.

Återigen byte av möteslokal

I början av 1940-talet hade församlingen planer på att bygga en ny pingstkyrka i Osby. Av olika anledningar måste dock planerna skrinläggas.

I augusti 1948 beslutar församlingen köpa en fastighet vid Marklundagatan, Osby-Pannans gamla lokaler. Ombyggnad och renovering utföres och i mars 1949 inviger man de nya lokalerna. Där har församlingen sin huvudverksamhet till 1963.

Carl-Erik Johansson var församlingens föreståndare under åren 1947-1953. Hans fru hette Ruth. De återkom i vakanstjänst ett halvår 1965.

SÅNG och MUSIKVERKSAMHETEN

Strängmusikerna från början av 1960-talet.

utvecklades mer och mer under årtiondenas gång. ”Sångarna” eller Strängmusiken får allt fler medlemmar, på 1960-talet var de ett 40 – 50-tal. Damkören bildades 1961 och Blandade kören kom till i början 1970-talet som en avlöpare till damkören.

Ungdomssträngmusiken eller ungdomskören kom också till på 1960-talet. Lilla strängmusiken var mest rekryterad från söndagsskolan. Sångarbröderna och Sångarsystrarna har också varit sång- och musikgrupper i församlingen. Under ett antal år på 1960-70- talet hade församlingen också en fin blåsorkester med ett 30-tal ”blåsare”.

Gillis Nordström var strängmusikens ledare i 25 år, fram till 1972. Därefter vidtog bl.a. följande: Gert Hansson, Birgitta Nilsson, Hilding Andersson, Bertil Sandberg och Jan Bergman. Andra sång- och musikledare har varit Ingvar Grahn, Ilmar Carlsson, Ann-Britt Harknäs, Harry Lundberg, Harry Haglund, Rune Ohlsson, Anders Andersson, Lars Newman, Per Nelson, Eva-Lena Kjellman m.fl.

Oscar N. Ohlsson inträder som församlingens föreståndare 1953. Han stannar i 12 år, eller till 1965. Oscar Natanael Ohlsson återkom ytterligare en period, 1972-74. Med sina många år som pastor och föreståndare för flera pingstförsamlingar i Skåne blev han en välkänd Skåne-profil. Hans fru hette Greta.

SÖNDAGSSKOLANS och BARNARBETETS fortsatta utveckling.

Förtroendet för församlingens söndagsskola stiger i köpingen under 1940 – 50-talet, vilket kan spåras i antalet inskrivna barn. 1947 fanns 75 elever, 1952 var det 125 elever och 1955 149 elever inskrivna.

Det anordnas kurser eller konferenser för söndagsskolans lärare, man har många barnmöten och barnmötesserier med speciella barnmötesevangelister o.s.v.

Söndagsskolelever från början av 1960-talet.

Fram till 1965 är David Johansson söndagsskolans givne föreståndare. Därefter går Clas Frisk in i den uppgiften.

Bland trojänare i söndagsskolan vill man också nämna: Daly Johansson, Tore Newman, Evert Newman, Sten Örning samt Hilding Arnalid.

1970-talets barn- och ungdomsarbete kan beskrivas som det årtionde då söndagsskolan börjar kompletteras med en mera målmedveten satsning på vardagsgrupper som Torsdagsträffen och Hobbygruppen.

NY PINGSTKYRKA BYGGS I OSBY!

Pingstkyrkan i dag.

I årsmötet 1962 fattade Filadelfiaförsamlingen i Osby ett enhälligt beslut om att bygga en ny kyrka på sin, sedan flera år tillbaka, ägda tomt vid Postgatan. Den 30 oktober samma år togs det symboliska första spadtaget och dagen efter tog grävskopan vid. Tyvärr gick byggmästaren någon vecka efter byggstarten i konkurs. Men det hela klarades upp och efter drygt ett år, 14-15 december 1963, kunde den nya pingstkyrkan invigas. En ny tidsepok började i församlingens historia. Församlingens verksamhet fick ett starkare fäste och större uppmärksamhet i samhället och bygden. En stor glädje och en utomordentlig tillgång för såväl medlemmar som pastorer, sångare, barn- och ungdomsarbetare och andra verksamhetsaktiva.

En händelse som spred förstämning bland såväl medlemmar som ordsbor, inträffade natten till den 24 januari 1981. Någon illvillig person kastade då en rökhandgranat in genom ett krossat

fönster i fastigheten. Brand uppstod och skadorna blev mycket stora. Det blev en stor reparation som tog två månader i anspråk. Återinvigning skedde den 28-29 mars.

År 1966 var det åter dags för föreståndarskifte. **Aldor Svernedahl** inträdde då i denna tjänst. Han och hans hustru Margit var verksamma i Osby till 1972.

År 1966 var det åter dags för föreståndarskifte. **Aldor Svernedahl** inträdde då i denna tjänst. Han och hans hustru Margit var verksamma i Osby till 1972.

Sigvard Harknäs med hustru Gullan var församlingens föreståndare och pastorspar åren 1974-1982. Föreståndare under åren 1983 till 2013 var följande pastorer:

Björn-Arne Starckenberg med hustru Anna-Greta 1983 – 1987

Bengt Strömberg med hustru Elfride 1988 – 1994,

Mikael Vigart med hustru Lena 1995 – 1997.

Tommy Kjellman med hustru Eva-Lena 1999 - 2013.

Johan Stenström med hustrun Ida 2015 -

MEDARBETARE

Förutom föreståndarna och de evangelister och medarbetare som tidigare omnämnts kan också följande nämnas: Hans Gustafsson-Norrhamn (1953-54), Ove Wallberg (1956), Christer Zethsson (1968-70), Annika Ekeröth (1970-71), Ilmar Carlsson-Hedenius (1972-74), Urban Klintonberg (1975-77), Bodil Mårtensson-Nilsson (1977-80) och Barbro Jävert (1977-79), Desirée Harknäs (1979-81), Rune Newman (1981-82), Carine Fors (1982), Rolf-Göran Hörnberg (1983-89), Anna Svanerud (1989-92), Peter Tvedt-Abramsgård (1990-92), Mattias Lekardal (1992-94), Patrik Ivarsson (1995-97) och eget Ungdomsteam åren 1999-2000. Sten-Ove Strömbom är medarbetare från år 2000. Robert Stenquist (2005-06, Mikael Arnström (2007), Marie Johansson (2007), David Celinder (2007-11), Joel Fredriksson (2011-16), Lisa Stiberg (2016 -).

YTTRE MISSION och U-LANDSHJÄLP

De missionsärer ur samma familj — Eriqen, Elmer och Egon Newman.

Den yttre missionen har alltid legat Filadelfiaförsamlingen i Osby varmt om hjärtat. Redan i mötet för församlingsbildandet väljer man missionskassör. Det blev David Johansson, och denna tjänst innehade han i 35 år. David lade ner ett mycket gott och förtjänstfullt arbete för missionen.

Under församlingens första tid var det många av församlingens medlemmar som greps av missionskallelse. Det var bröderna Erjen, Elmer och Egon Newman, Elmers hustru Rut samt Karin och Stig Almström. Det var ett bevis på att församlingen levde i väckelsen. Man ville ut i hela världen med budskapet om Jesus Kristus. Församlingens första åtagande för mission var underhåll för Kina-missionärerna Anna Larsson och Nelly Olsson. De fick regelbundna offer. 1935 beslutade församlingen att ensam svara för Anna Larssons underhåll, vilket man bestämde till 125 kronor pr månad.

1939 var Olga och Erjen Newman redo för sin första period i Mongoliet. De blev där i två perioder. Sedan fortsatte de att arbeta i Portugal. Vid den tiden reste också Rut och Elmer Newman till Tanganyika (nuv. Tanzania) och Karin och Stig Almström reste för att arbeta i Mexico. De fick dock sitt underhåll från andra församlingar. Den yngste av bröderna Newman, Egon, reste på egen sold till Tanganyika år 1949, och har sedan dess varit Afrika trogen.

Andra missionärer som fått understöd är följande:

Gunnel och Kenneth Lantz och Monika och Leif Newman i Rwanda, Lena och Mats Nelson och Rune Newman i Zaire, Agneta och Ingvald Blom i Tanzania och Käty Manskog i Indien.

Vidare: Yvonne och Bengt-Åke Bengtsson i Spanien, där de arbetar som radiomissionärer för IBRA Radio, Rolf Wernersson i Jugoslavien, Jeanette Emgård-Kisslinger i Österrike, René och Håkan Sandberg i Albanien, Margareta och Lars-Olof Väcklén i Spanien/Portugal, Anita Svensson i Tyskland, Linda och Lars Hörnberg i Rumänien och Heba Daniel på Cypern. Mikael Taubert har arbetat för TV-Inter.

Förutom detta har församlingen bidragit med tillfälliga gåvor till missionärer, understöd till lokala pastorer i Ukraina och till en mängd olika missionsprojekt: Aktion Ibrahim i Libanon, ICBI kassetmission, alfabetiseringsprojekt i Rwanda, matpaket till Ukraina, litteraturmission, radiomission m.m.

Genom PMU, (Pingstmissionens U-landshjälp), har församlingen också understött hjälpinsatser av olika slag.

ARBETET PÅ UTPOSTERNA

Kräbbleboda är en plats någon mil öster om Osby. Där hade verksamhet pågått långt innan församlingsbildandet.

En ganska kraftig verksamhet bedrevs med offentliga möten, troendemöten, söndagsskola, barnmöten och sommartid tältmöten. År 1933 byggdes ett rymligt och trevligt kapell. Bland evangelister som var bosatta i Kräbbleboda kan nämnas Carl-Erik Johansson, Vera Hiller och Signe Johansson. Medlemsantalet i gruppen har pendlat mellan ett 25-tal till 7-8 stycken. Under senare år pågår verksamhet på platsen endast sporadiskt.

Lönsboda Här började församlingen verksamhet 1934. Möten hölls först i IOGT-lokalen. Under några år hyrdes en lokal av Aron Lundgen. Senare fick man hyra baptistkapellet Ebeneser. Verksamhet pågick som på andra platser med offentliga möten, troendemöten, arbete bland barn och ungdom m.m. och under sommaren hölls tältmöten. Gruppen i Lönsboda var som störst under 1960-talet och in på 1970-talet. År 2002 skänkte baptistförsamlingen Ebeneser till församlingen.

Bland predikanter som var bosatta och verksamma i Lönsboda kan nämnas: Kurt Håkansson, Gerhard Gustavsson, Stig Ohrle och Sigvard Thordin. Verksamhet i Lönsboda pågår alltjämt in på 2000-talet.

Visseltofta, kyrkby, som ligger någon mil nordväst om Osby. Här hade församlingen verksamhet under många år från 1932 in på 1980-talet. Söndagsskola, offentliga möten, tältmöten m.m. Ett tiotal medlemmar var bosatta här. Kapellet eller missionshuset var byggt år 1925. Kapellet är numera sålt.

Fälhult är ett stationssamhälle söder om Älmhult. Det var Brasilienmissionär Otto Nelsons hembygd. Hemkommen från Brasilien 1937 tog han initiativ för ett antal sammankomster. En bra verksamhet kom snart igång, den var som mest intensiv under 1940 – 50- talet. Då fanns ett tjugofemtal medlemmar i församlingsgruppen och den klart största utposten. Verksamhetsformen var som på övriga utposter. Ett bra kapell byggdes 1946, predikant och byggmästare är Paul Källberg, senare Bolivia-missionär. In på 1970-talet avtar arbetet med offentliga möten, i fortsättningen mera ”sporadiskt i mån av tid”. Kapellet skänktes till pingstförsamlingen i Älmhult.

Hökön, är en plats mellan Lönsboda och Älmhult. Här började utpostverksamhet år 1934. Man får hyra Missionshuset för en billig penning, och har en livlig verksamhet. 1959 erbjuds församlingen att köpa missionshuset. Erbjudandet antas, och i juli 1960 övertar pingstförsamlingen lokalen, köpesumman är 12 500 kronor.